

[Dorhmann]

bragt op på et hysterisk plan, bl.a. ved, at fjernsynet 10-15 gange har vist et par døde hummere, som har ligget i strandkanten; og at vi skal høre hr. Albrechtsen stå her og tale om den stigende fiskedød, i takt med at kunstgødningforbruget er steget, er urealistisk og tanketomt - ja, det er noget, der er langt værre, men som jeg skal lade være med at nævne ved denne lejlighed.

Jeg mener heller ikke, at regeringspartierne har medvirket særlig positivt til at få skabt en smule klarhed. Hvem var det egentlig, der begyndte her i løbet af sommeren - eller var det sidste sommer? - med at overgå hinanden med de mest grønne synspunkter? Jo, det var såmænd regeringspartierne. Dengang spillede de med på melodien. Nu er de blevet lidt mere tilbageholdende, alt efter som den politiske udvikling er kørt af sporet.

Men hvorom alting er, så kan regeringspartierne i morgen - for vi skal jo ikke stemme om den radikale dagsorden i dag - medvirke til i hvert tilfælde at få nogle enkelte spørgsmål klarlagt, og det mener jeg vi skylder ikke så meget Folketinget, men først og fremmest den befolkning, der skal leve under de love, der bliver vedtaget herinde i Folketinget. Regeringen kan positivt medvirke til at få skabt en vis klarhed, således at vælgerne kan sætte deres krydser de rigtige steder, når der engang bliver udskrevet et folketingsvalg, og den måde, regeringspartierne skal gøre det på, er selvfølgelig ikke ved at undlade at stemme til den radikale dagsorden - nej, en så landbrugserhvervsskadelig dagsorden er der kun én eneste ting at gøre ved, og det er at stemme nej til den og får man ikke trykket rigtigt første gang, må man gøre det om. Man stemmer nej til den slags erhvervsfjendtlige dagsordensforslag.

Albrechtsen (VS):

Jeg hørte i radioen i morges en diskussion om, hvorvidt partiet Venstre havde sejret og Kristeligt Folkeparti havde tabt i denne sag. Desværre har det netop været partitaktik, når det er allerværst, som har været afgørende i denne sag. Blandt partierne har der måske været vindere i sagen, men én ting er sikkert: miljøet er i hvert fald den store taber i dag.

Siden novemberdebatten, hvor de Radikale af frygt for at udfordre regeringen krøb ind under gulvtæppet og fik vedtaget en

dagsorden uden konkrete skridt, har regeringen støt og målbevidst arbejdet på at undgå bindende indgreb over for landbrugets forurening. Under debatten den 18. november sagde vi til Det Radikale Venstre, at det ikke er nok med flotte målsætninger, men at regeringen skal pålægges konkrete skridt, ellers gør den det ikke, og vi spilder bare vigtige måneder, og desværre fik vi sørgeligt ret. Da regeringens handlingsplan kom den 1. februar, var vi nøjagtig lige vidt. På det vigtigste område, nemlig når det gælder landbrugets forurening, lader handlingsplanen stå til. Også f.eks. når det gælder den store forurening, der stammer fra kraftværker og biler, lader handlingsplanen stå til.

Den grundlæggende fejl ved regeringens handlingsplan er troen på, at man alene ad frivillighedens vej kan sikre, at landbrugets udledninger nedbringes med hele 127.000 t. Denne plan savner enhver troværdighed. For det første er de beregningsmæssige forudsætninger om f.eks. virkningerne af forbedret anvendelse af husdyrgødning helt overdrevent optimistiske. For det andet viser det sig, at det kommunale tilsyn med landbrugets forurening er i en så elendig tilstand, at det vil vare lang tid, før det er effektivt overalt. For det tredje og helt afgørende er det en kendsgerning, at det eneste virkelig sikre, hurtigt virkende middel er bindende nedbringelse af forbruget af kunstgødning og importerede foderstoffer.

Det helt grundlæggende problem ved regeringens handlingsplan er i virkeligheden, at den ser bort fra helt elementære naturlove. Vi ved, at alt, hvad der tilføres af kvælstof i den ene ende i form af kunstgødning, importerede foderstoffer m.v., skal ud af den anden ende i form af landbrugsprodukter, luftforurening eller udvaskning til havet og grundvandet. Vi ved, at der tilføres landbruget 550.000 t kunstgødning og importeret foderstof om året. Vi ved, at kun omkring 15 pct. af denne enorme mængde kvælstof omdannes til landbrugsvarer; resten skal ud et eller andet sted. Det er det egentlige problem, og det kan man ikke løse uden at ned sætte tilførslerne og beklageligvis også produktionen.

Man kan gøre meget gennem omlægning af produktion i økologisk retning. Det har vi også peget på. Bedre brug af husdyrgødning, ændret brug af marginaljord osv., og det skal